

De profetie van Paulus over de bekering van Israël en het Jodendom, Romeinen 11

1. Op de Pinksterdag werd Gods Geest uitgestort over een gedeelte van de Joden in Judea en over de Jodengenoten. Hier ontstond de eerste Christelijke gemeente uit Joden. Jezus was een geboren Jood en stond aan het Hoofd. De apostelen waren Joden. Heel de Heilige Schrift was door Joden beschreven.

2. Waarschijnlijk binnen één jaar werd Paulus krachtdadig bekeerd. Circa eind van jaar 30 volgens de Christelijke jaartelling.

Paulus werd op een bijzondere manier geroepen tot apostel door Jezus Christus. Vanaf zijn roeping had hij een brandend verlangen om Christus te preken aan het Joodse volk. Romeinen 9: 1-5.

3. De apostelen preekten alleen tot Joden zowel in en buiten hun synagogen. De Joods-Christelijke gemeente groeide snel tot ver buiten de grenzen van Judea. Men kwam samen in Joodse synagogen.

4. Het kwam een bijzondere markeerpunt in de historie van de Joods-Christelijke kerk. Petrus werd geroepen om tot de heidenen te preken; Handelingen 11: 1. Dit was circa 34 jaar na Chr. Vanaf die tijd werden de Joden en heidenen *Christenen* genoemd, Handelingen 11: 26.

10 jaar later - 44 na Chr. - stierf Herodus, de grote vijand van de Kerk, Handelingen 12: 20.

5. De Heere riep Paulus om ook onder de *heidenen* te preken. Toen de Christenen uit de synagoge te Antiochië werden verdreven, zei Paulus tot de Joden: *het was nodig dat eerst tot u het woord zou gesproken worden; maar omdat gij hetzelfde verstoot, keerden wij ons tot de heidenen.* Handelingen 13: 46.

In de beroemde synode te Jeruzalem werden richtlijnen gegeven voor de Joodse en niet-Joodse Christenen. 48 na Chr. Handelingen 15. De Christelijke gemeenten bestonden nu uit Joden en heidenen. Ze kerkten in synagogen en gebouwen. Ze waren verspreid door het gehele in Romeinse rijk.

6. Deze situatie bleef helaas niet duren. Er ontstond onenigheid tussen Joodse gelovigen en Christenen uit de volken. De Joodse gelovigen werden na de dood van de apostelen, in het einde van de eerste eeuw, genegeerd door Christenen uit de volkenwereld. Paulus zegt dat ze verachtelijk op ál de Joden neerkeken, gelovig of niet. Ze stelden: *De takken zijn afgebroken opdat ik zou ingeënt worden*, Romeinen 11: 19. Paulus antwoordt: "Dat is waar, maar wees niet zo hoogmoedig. Want dan zult u ook afgebroken worden. Bovendien, God is machtig de Joodse takken weer in te enten", vers 20 - 23.

In de 20 eeuwen die volgden zijn ontelbare veel takken uit de volkerenwereld ingelijfd. Ook zijn er onnoemelijk veel kerken in afval gezonken en verdwenen.

7. Uit deze tekst *de takken zijn afgebroken, opdat ik zou ingeënt worden*, hebben miljoenen Christenen uit de volkerenwereld de conclusie getrokken dat de kerk van Christus uit de volkenwereld gekomen is in plaats van de Joden. Deze hebben officieel, door Goddelijke besturing, de geestelijke erfenis van de Joden overgenomen. De kruisiging en verwerping van de Messias heeft God doen besluiten om hen voor altijd te verwerpen; uitgezonderd enkele individuen. De Joden hebben Christus voortgebracht. En ze hebben ons de hele Bijbel geschonken. Hun bestemming is voltooid.

Die dit standpunt innemen beseffen niet dat ieder gelovige Christus heeft gekruist door zijn persoonlijke zonden. Ze beseffen niet de onuitsprekelijke grote barmhartigheid van God, dat Hij allereerst de Heilige Geest uitstortte op de Joden die Jezus gekruist hadden.

We zouden hiertegen in kunnen brengen: 'uw hoogmoed verraadt dat u op dezelfde weg bent als de verharde Joden.' Dat wil niet zeggen, dat men de belijdenis van Christus verloochend. Maar deze hoogmoed toont dat het geloof oppervlakkig is geworden; of men is theoretisch verleid. Christenen die op deze hoogte klimmen, kunnen moeilijk overtuigd worden van hun fout. Daarom gebruikt God een beeld van de olijfboom, als type van het Joodse volk, Lukas 21: 29. Romeinen 11: 17.

8. De visie dat christenen uit de volkeren de plaats van Israël in de kerk voor altijd hebben overgenomen noemt men *vervangingstheologie*. Vervanging wil zeggen, als het van mensen wordt gebruikt: iemands plaats innemen, soms onrechtmatig, soms op een vreedzame manier; dus elkaar aflossen.

De afkeer van het Jodendom heeft bewust of onbewust diepe oorzaken.

Onder het oude testament haatten de heidenen de Joden omdat zij door de duivel werden opgestookt. Waarom haatte de duivel Joden? Omdat ze onder de belofte lagen dat ze de Messias zouden voortbrengen. En omdat ze dragers waren van grote beloften van zaligheid voor de heidenvolken.

En nu onder het Nieuwe Testament haatten velen Christus haten omdat Hij Jood is.

En dit verklaart eensdeels ook de grote haat tegen het volk Israël. Christus heeft geestelijk zaad in de lenden van het tegenwoordige Israëlische volk; en in het Jodendom wereldwijd. Deze zal Hij op de bestemde tijd toebrengen tot de gemeente die zalig wordt. Zou het zaad al geboren zijn wat toegebracht moet worden? De tekenen wijzen erop, want de barensweeën van Israel en de buitengewone haat van de duivel en de wereld om de 'Israëlische moeder' te verslinden, kunnen de voorboden zijn van de geestelijke geboorte. Jesaja spreekt over een volk dat op één dag geboren zal worden, Jesaja 66: 7-12, enz.

9. Het heidens Romeinse rijk ging ten onder en het rijk werd Christelijk, circa 312. Er ontstond een grote bloei in het Christendom. Hoeveel kerken in de periode van het Byzantijnse Keizerrijk gebouwd in Judea, blijkt nu uit de talrijke opgravingen in Israël. Deze groei onder Joodse gelovigen uit die tijd, wordt bij de historieschrijvers bijna genegeerd.

Helaas, het blijkt dat in de loop der eeuwen de Christenen uit de Joden steeds kleiner in aantal werden. De orthodoxe Joden in de diaspora werden meest wreed vervolgd en de Christelijke Joden eveneens. In de naam van de Roomse kerk werd zeer veel Joods bloed vergoten in de loop van de eeuwen.

De kerkhistorie leert ons dat de Joods Christelijke gemeenten in Judea gebleven zijn tot de verovering van de Mohammedanen circa 670. De Mohammedaanse bezetter eiste officieel de Tempelberg op. Zij beschouwden dit als een bewijs dat Allah hen de erfenis van Abraham had gegeven; maar nu aan het zaad van Abrahams zoon Ismaël.

Daarna kwam de kerk van Christus in het Oost Romeinse rijk in grote verdrukkingen door de Mohammedaanse Antichrist. De kerk in het West Romeinse rijk kwam onder kerkelijke en wereldlijke hiërarchie van de Pauselijke Antichrist.

De Reformatie in heeft rijke vruchten afgeworpen, voornamelijk in het Westen. De Oosterse Kerk bleef onder de heerschappij van Mohammedaanse en seculiere machten.

10. Bewijzen dat de Christenen uit de heidenen mede-erfgenaam zijn van de Joodse geestelijke erfenis van Jezus Christus, vinden wij in Efeze 2: 11 – 22 en 3: 16.

Paulus gebruikt daar het beeld van een tempel gebouwd in een stad.

1. De stad is geestelijk Jeruzalem, of Sion.

2. Het fundament is de leer van Jezus Christus en Die gekruist, gepreekt door de apostelen en de profeten; waarvan Christus de Hoofdsteen en Hoeksteen is; waar het hele gebouw op rust.
3. De stenen op dit fundament gelegd, waren eerst alleen Joden, daarna ook gelovigen uit de heidenenwereld die evenals de burgers met de gelovige Joden opgenomen werden in de Godsstad.
4. Het hele tempelcomplex en de tempeldienst wordt bezielt en geleid door de Heilige Geest.
5. De poort om toegang te krijgen is het geloof in Jezus Christus, de Koninklijke Weg; vers 18.
6. Paulus werd een dienaar om deze verborgenheid te preken en bekend te maken; Efeze 3: 1.
7. God de Vader woont in de nieuwe tempel; het is een tempel van God.

11. Waarop beroepen een aantal theologen zich om te bewijzen dat de kerk in plaats van Israël is gekomen, met complete verwerping van de Joden?

Op Romeinen 11 vers 17. *Maar indien sommigen van de takken afgebroken werden en gij een wilden vijgenboom zijnde, in derzelver plaats zijt ingeënt en des wortels en der vettigheid des olijfbooms mede deelachtig zijt geworden, zo roemt niet tegen de takken; en indien gij daartegen roemt, gij draagt er wortel niet maar de wortel u.*

In het Grieks staat *agri elaios*, dat is een *wilde vijgenboom*. Daarmee wordt dus de mensen uit de heidenenwereld bedoeld.

Het woord waar de meeste mensen over vallen is het Griekse woord, wat vertaald is: *in derzelver plaats*. De kanttekening van de Hollandse Bijbel zegt uitdrukkelijk: *in de plaats van enige takken*. Dus niet alle takken. Het Griekse woordenboek vertaalt het als volgt: *in, aan, op, te midden van, binnen, bij*, enz.

De Joodse in boom wordt een *vruchtbare olijfboom* genoemd; deze was, dus geen wilde onvruchtbare boom. De onvruchtbare takken van de wilde vijgenboom werden geënt in een goede vruchtdragende stam. Dat is tegen nature. Want een fruitteler ent geen dode onvruchtbare takken in een goede olijfboom. Het beeld wat Paulus gebruikt was duidelijk voor Romeinen en de Joden.

De wortel

De wortel waarvan Paulus spreekt in vers 18: *gij draagt de wortel niet maar de wortel u*, betekent de stamvader Abraham. Zie Romeinen 4 vers 11. *En hij heeft het teken der besnijdenis ontvangen tot een zegel der rechtvaardigheid des geloofs, die hem in de voorhuid was toegerekend; opdat hij zou zijn een vader van allen die geloven in de voorhuid zijnde, teneinde ook hun de rechtvaardigheid toegerekend worde. En een vader der besnijdenis, dengenen namelijk die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook wandelen in de voetstappen des geloofs van onze vader Abraham, hetwelk in de voorhuid was.*

Hoe kom nu gezegd worden van Abraham dat hij leven en vettigheid kon meedelen aan stam en takken?

In de 1^e plaats was hij stamvader van al de Joden, of van alle Israëlieten die er ooit in de wereld geweest zijn en die er nog zullen komen. Zij hebben en natuurlijk leven uit hem.

In de 2^e plaats was hij geestelijk vader en levend voorbeeld omdat hij door God, zijn trouwe Verbondsgod werd gezegend met de belofte van het Vrouwenzaad Die in de wereld komen zou, en die hij in zijn lendenen droeg; hoewel de vruchtbaarheid in Abram al gestorven was. Niet alleen bij Abram maar ook bij Saraï. De *levendmakende Geest* woonde in Abraham en uit kracht daarvan maakte God een aantal van zijn zaad ook geestelijk levend. De kracht, de vettigheid, de levensenergie die in deze wortel was, is en werkt, wordt regelrecht gewerkt en onderhouden door Gods Geest. En wel uit kracht van die hemelse zegen die Abraham werd toegekend.

In het genadeverbond was Christus toen nog een ongeboren Zaad. Dit beloofde heilig Zaad

was het Voorwerp van het geloof van Abraham en zijn geestelijk nageslacht tot op de dag dat Christus geopenbaard werd aan Israel.

De stam

De stam van deze olijfboom kan wellicht betrekking hebben op de 12 zonen van Jakob als de stamvaders van alle Israëlieten die ooit op de wereld zijn geweest en nog komen zullen.

Christus draagt ook de Naam van een stam, een tak en een vrucht, in Jesaja 11 vers 1: *Want er zal een rijsje voortkomen uit de afgehouden tronk van Isai en een scheut uit zijn wortelen zal vrucht voortbrengen.*

In Zijn menselijke natuur is Hij van de stam van Juda voortgekomen. Naar zijn Goddelijke natuur noemt Hij Zichzelf in Openbaring 22 vers 16: *Ik ben de Wortel en het geslacht Davids, de blinkende Morgenster.*

Christus is dus Wortel, Stam en Tak en Vrucht in deze beroemde heilige en Goddelijke olijfboom.

De takken

De takken van de olijfboom zijn de nakomelingen van de 12 stamvaders, dus het complete Jodendom aller tijden.

Als wij over Joden spreken dan bedoelen wien in de 1e plaats de nakomelingen van Juda, de zoon van Jakob. De stam van Juda werd voornamelijk verspreid in de westerse wereld. In de loop van de eeuwen wordt echter de naam Joden ook gebruikt voor al de Joden van welke stam ook afkomstig; zowel in de verstrooiing alsook in Israel; godsdienstig of niet godsdienstig.

De vrucht

De vruchten zijn goede of zondige daden, Romeinen 6 vers 21 en 22. *Wat vrucht dan hadt gij toen van die dingen waarover gij u nu schaamt? Want het einde derzelve is de dood. Maar nu van de zonde vrijgemaakt zijnde en Gode dienstbaar gemaakt zijnde hebt gij uw vrucht tot heiligmaking en het einde het eeuwige leven.* Zie ook Romeinen 7 vers 5.

12. Conclusie

Paulus trekt onder meer deze conclusie:

Vers 24. *Want indien gij afgehouden zijt uit den olijfboom die van nature wild was en tegen nature in den goeden olijfboom ingeënt, hoeveel te meer zullen deze die natuurlijke takken zijn, in hun eigen olijfboom ingeënt worden, enz.*

Er is geen twijfel aan, dat de Joodse natie tot oprecht geloof in de Messias zal komen, hoewel ze Hem zolang hebben verworpen.

Paulus heeft de zelfde stelling al verdedigd met de Schrift in vers 15 en 16. *En indien hun verwerping de verzoening is der wereld, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden?*

In feite zegt Paulus: geef nu zelf maar het antwoord. De verwerping van de Joden bracht het Evangelie onder de volken, hoeveel te meer zal hun wederaanneming nieuw geestelijk leven geven in de hele wereld? Deze conclusie volgt uit kracht van de heilige tegenstelling die Paulus maakt in Rom. 11: 15.

Er zijn gelovigen die deze leerstelling en bewijzen van Paulus droombeelden noemen. Als iemand de Heere, sprekend door Paulus zódanig wil tegenspreken, dan zegt Paulus: *zie toe, dat gij ook niet afgehouden wordt.*

De toekomstige herleving van Christus' Kerk op aarde, is gedocumenteerd in de Heilige Schrift, geautoriseerd door de Heilige Geest en gedictieerd door de Zoon van God met autoriteit van God de Vader.

De Almachtige en trouwe Verbondsgod geve dat de **Hongaars Gereformeerde Kerk** daarin een rijke maat zal ontvangen.

Laten we dan met Paulus God aanbidden en verheerlijken. *Uit Hem, door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid in de eeuwigheid. Amen.*

Middelburg 18 juli 2016
Willem Westerbeke

willem.westerbeke@hetnet.nl